

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Det foreslås at justere anpartsreglerne for mindre udlejningsvirksomheder.

Lovforslaget har til formål at give Ligningsrådet et friere skøn ved afgørelse af anmodning om dispensation fra personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 12, for mindre udlejningsvirksomhed i de tilfælde, hvor formidlingen eller administrationen af udlejningen varetages af en anden virksomhed for flere end 10 personer. Det foreslås samtidig at begrænse Ligningsrådets dispensationsadgang til kun at gælde for udlejning af afskrivningsberettiget fast ejendom og inventar heri. Dette er en stramning i forhold til gældende regler.

Ligningsrådet skal efter forslaget ikke længere være bundet til at give dispensation i tilfælde, hvor Ligningsrådet finder det godtgjort, at der ikke foreligger fælles udlejning. Selv om der ikke er tale om fælles udlejning, skal rådets afgørelse derfor afhænge af, om omstændighederne efter rådets skøn i øvrigt taler for en dispensation.

2. Ved lov nr. 364 af 6. juni 1991 blev anpartsreglerne for mindre udlejningsvirksomheder ændret. Reglerne for mindre udlejningsvirksomheder, der er afgrænset som virksomheder med 1 – 10 ejere, er fastsat i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 12 og 13.

Ved lovændringen blev anvendelsesområdet for reglerne indsnævret. De dagældende regler, der blev gennemført i forbindelse med anpartsindgrebet i 1989, havde vist sig vanskelige at administrere for de skattepligtige og kontrollere for skattemyndighederne. Der var endvidere rejst kritik af, at reglerne var for vidtgående og ikke havde noget at gøre med den form for investering i anpartsprojekter, som det måtte antages at være hensigten at ramme med anpartsindgrebet.

Reglerne i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 12 og 13, blev derfor i lovforslag nr. L 4 af 27. december 1990 foreslået begrænset til at omfatte tilfælde, hvor en persons anskaffelse og udlejning af aktiver udgør en del af et fælles udlejningsprojekt for flere end 10 personer. Ved et ændringsforslag blev bestemmelsen

i nr. 12 udformet som en dispensationsbeføjelse for Ligningsrådet. Bestemmelsen i nr. 12 indebærer, at skattepligtige, der får formidlingen eller administrationen af udlejning varetaget af en anden virksomhed for flere end 10 personer, er omfattet af anpartsreglerne, medmindre Ligningsrådet giver dispensation, fordi der ikke er tale om fælles udlejning for ejerne.

I bemærkningerne til lovforslag nr. L 4 er angivet en række eksempler på, hvornår der er tale om fælles udlejning for flere end 10 personer. Om der foreligger fælles udlejning beror på en række konkrete forhold, der enkeltvis ikke er afgørende. Fælles udlejning vil normalt foreligge, når der til en bred kreds af investorer på samme tid udbydes aktiver til salg, der samlet formidles udlejet, eller udlejningen administreres samlet. Der foreligger derimod som hovedregel ikke fælles udlejning, blot fordi den samme virksomhed på samme tid formidler udlejning af aktiver for flere end 10 af hinanden uafhængige personer. Der foreligger heller ikke fælles udlejning, blot fordi en virksomhed administrerer udlejning for flere end 10 af hinanden uafhængige personer.

Hvis ejerne uafhængigt af hinanden og uden kendskab til de andres udlejning foretager udlejning gennem den samme virksomhed, foreligger der ikke fælles udlejning.

Ved afgørelsen af, om der foreligger fælles udlejning af aktiver for flere ejere, kan der også lægges vægt på, om aktiverne er identiske eller har samme værdi. Ved afgørelsen af, om der foreligger fælles udlejning for ejerne, kan endvidere indgå, om vilkår for formidling eller administration af udlejningen er ensartede.

Ligningsrådet er alene beføjet til at tage stilling til, om der foreligger fælles udlejning for ejerne efter de nævnte retningslinjer. Er der efter rådets skøn ikke tale om fælles udlejning for ejerne, er Ligningsrådet forpligtet til at give skatteyderen dispensation.

3. Med nærværende lovforslag ændres bestemmelsen om Ligningsrådets dispensationsbeføjelse.